

Összefogás Európa erdeinek védelmére

Európa jó példával járhat elől, ha az érintett országok szakembereinek sikerül tető alá hoznia egy joghatással bíró európai erdőegyezményt.

Az 1992-ben megkötött Riói Egyezményekhez – amelyek a klímaváltozással, a biodiverzitással és a sivatagosodással foglalkoznak – hasonlóan különleges jelentőséggel bírma egy olyan nemzeteken átvívelő megállapodás létrejötte, amelyben az európai országok egyezményben nyilvánítanak ki az erdők védelmének, a fenntartható erdőgazdálkodás fontosságát.

A téma jelentőségét jelzi, hogy a bécsi ENSZ-központban március elején az európai erdőegyezmény létrehozása érdekében tartott nemzetközi tárgyalássorozat első fordulóján 41 európai ország, az Európai Unió és számos szakmai és érdekvédelmi szervezet képviselője mellett – a jelentős ázsiai területtel rendelkező – Oroszország és Törökország is képviseltette magát.

Már a legégetőbb környezetvédelmi témákat feszegető 1992-es riói találkozón is felmerült egy globális, a Föld minden országára kiterjedő erdőegyezmény megkötésének szükségessége, ám akkor, az ott jelen lévő országok egymástól eltérő elképzelései miatt egy ilyen egyezmény nem születhetett meg. Tavaly júniusban azonban az erdőgazdálkodásért felelős európai miniszterek egy tárgyalássorozat megkezdéséről döntöttek, melynek sikere esetén 2013-ra tető alá hozható az erdők védelméről szóló európai egyezmény. Ezt a közös szándékot magyar részről *Kardeván Endre* vidékfejlesztési minisztériumi államtitkár írta alá.

(VM Sajtóiroda)

Rafael István (1941-2011)

Már több mint egy éve, hogy eltávozott közülünk, ezért megkésve és osztálytársai nevében is elbúcsúzom Tőle.

1941. július 31-én született Isaszegen, az általános iskolát is ott végezte. 1955-ben

Szegeden az Erdészeti Technikumban megkezdte középiskolai tanulmányait. Jó tanulmányi eredménye mellett kiemelkedően sportolt. Előbb a Szegedi Vasutas Sport Egyesületben súlyt emelt, majd a Szegedi Egyetemi Atlétikai Clubban birkózott, az országos ifi birkózó bajnokságon III. helyezést ért el.

Az érettségi után a Gödöllői Állami Erdőgazdaság Valkói Erdészeténél kezdett dolgozni, ahol beosztott erdész, fagyátmánytermelő erdész, raktáros. Másfél év után áthelyezik Máriabesnyőre, ahol egy 30 hektáros csemetekert kezelője lett. 1961-ben kerülve vezető erdésznek nevezik ki.

1963 őszétől a Pest megyei Fásító Erdészeti műszaki vezetője. Az erdészeti 1967-es megszűnése után az Isaszegi Erdészeti felhasználási műszaki vezetője lesz, 1978-ban az erdészeti vezetőjének nevezik ki.

1979-ben összevonják a Valkói Erdészettel és az összevont erdészeti lesz a fagyátmány-termelési műszaki vezetője. Ebben a munkakörben dolgozik 1989-ig, majd ettől kezdve egészen a nyugdíjba vonulásáig, 2001-ig felhasználási műszaki vezető.

Szép és sikerekben gazdag szakmai pályát futott be, többnyire a fakitermelés és fafeldolgozás vonalán tevékenykedett, felelősei legnagyobb elismerése mellett.

Jó kedélyű, vidám, egyenes jellemű ember volt, véleményét soha nem rejtette véka alá, és mindig segítőkészen állt rendelkezésére a fiatalabb szakembereknek.

A Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskola szakmai tanulmányútjainak gyakori házigazdája volt. Örömmel látta vendégül a középiskolásokat.

Az OEE - nek 1958 óta tagja volt, rendszeresen részt vett a vándorgyűléseken, aktív egyesületi életet élt.

Igazi közösségi ember volt, minden osztálytalálkozónk szervezésében tevékenyen részt vett, jelenlétével, történeteivel mindig jó kedvre derítette a társaságot. 2010-ben, az utolsó osztálytalálkozónkon már nem volt olyan vidám, kissé fáradt volt, de senki sem gondolta, hogy ez lesz az utolsó együtt töltött néhány napunk.

Nagy részvét mellett temették el Isaszegen. Emlékedet megőrizzük.

Sipos Géza

Géczi Ilona (László Endréné) (1935- 2012)

Abban a szerencsében volt részem, hogy amikor Szegedre kerültem a Kiss Ferenc Erdészeti Technikumba, ő lett az osztályfőnököm. Akkor még nem tudtam, hogy a nemrég Debrecenből Szegedre költözött intézmény egyik igen csinos oktatója nem „profi” tanár.

A Baranya megyei Gilvánfán született ifjú hölgy Sopronban végzett 1958-ban a Főiskolán. Azok közé tartozott, akik a forradalom után Ausztriába menekültek, de hazahúzta őket a szülőföld, a család.

Ifjú mérmökként a Csongrád megyei Erdőgazdaságnál dolgozott, majd innen váltott a katedrara, ahonnan növénytant, erdőművelést, földméréstant és műszaki rajzot oktatót. Természetesen a kapcsolódó gyakorlatokat is vezette. A növények, gombák világában igencsak otthon érezte magát.

Tanári diplomát 1971-ben szerzett. Ám 1970-ben megvált az iskolától és a MÉM Szegedi Áll. Erdőrendezőséghez került üzemvezetőnek, majd laborvezető, végül kirendeltségvezető-helyettes lett.

Innen 1979-ben Kecskemétre vezetett az útja, és itt folytatta hatósági ténykedését.

Sokoldalúan érdeklődött a kultúra iránt. Férjével nagy komolyzene-rajongó volt.

Nyugdíjas éveit szeretett városában, Szegeden töltötte. Tanítványai – különösen akiknek osztályfőnöke volt – rajongásig szerették. Az osztálytalálkozók változatlan érdeklődéssel hallgatta növendékei sorsát, és szomorúan fogadta az egyre gyarapodó névsort az elmentekről.

Tisztelt Tanárnő, drága Ila. Lám már csak odaát találkozhatunk. A helyzet az, hogy már mi, a tanítványok is az „első vonalban” küzdünk nyavalyáinkkal. Tudjuk, hogy előbb-utóbb megtartod ismét a névsorolvasást, amikor már „nem hiányzik senki”.

Pápai Gábor

Jánó András (1938-2012)

Fájdalommal jelentem, hogy egykori tanítványom és barátom, Jánó András erdőmérnök 2012. február 5-én Torontóban elhunyt.

Az 1938-ban Budapesten született Jánó András egyetemi tanulmányait Sopron-

ban kezdte, ahol kiváló eredménnyel szerzett erdőmérnöki oklevelet. Rövid ideig tevékenykedett Visegrádon, majd visszakért Sopronba, s egyetemi adjunktusként dolgozott az erdőfeltárási tanszéken. Személyes okok miatt 1966-ban külföldre távozott, ahol először rövid ideig a Német Szövetségi Köztársaságban, majd Kanadában élt. Tanulmányait kiegészítve az Ontario Ministry of Natural Researches intézetben dolgozott, a távérzékelési (REMOTE sensing) részlegét vezette. Tudományos munkásságáról az Interneten található leírás.

Szabad idejében kedvelt időtöltése a madarászat, gombászat, a természetjárás volt, de tág érdeklődési körébe sok egyéb is belefért. Két házasságából két gyermeke született. Akik ismerték őt, meggyőződhetnek kiváló testi, szellemi, erkölcsi tulajdonságairól.

Minden barátja, s bizonytalán egykori tanítványai is megrendülten fogadják halálhíret, és emlékezni fognak a feledhetetlen emberre és tanáregyéniségre.

Hajdu Endre